

काश्मीर समस्या (Kashmir Problem)

प्रा. डॉ. संजय प्रभाकर ढाके.

विभागप्रमुख ,संरक्षण व सामरिकशास्त्र विभाग, कै.म.दि. सिसोदे ऊर्फ भाऊसाहेब कला व वाणिज्य महाविद्यालय, नरडाणा ता. शिंदखेडा जि. धुळे.

प्रस्तावना (Introduction) :

भारताचे 'शीर' आणि 'नंदनवन' म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या काश्मीरचा प्रदेश स्वातंत्र्य मिळाल्यापासून ते आजपर्यंत धगधगत आहे. निसर्गाने समृद्ध असलेल्या काश्मीरची समस्या भारतासाठी अतिशय धोकादायक बनलेली आहे.

काश्मीर समस्या ही भारत व पाकिस्तानशी संबंधित समस्या आहे. इ.स. १९४७ पासून ही समस्या मुद्दाम पेटती ठेवण्याचे काम पाकिस्तानने केले आहे. या समस्येवरून दोन्ही देशात तणावाचे व संघर्षाचे वातावरण सतत निर्माण होत असते. निसर्गसौंदर्याने युक्त असलेल्या या प्रदेशात हिंदू, मुस्लिम व इतर धर्मियांचे वास्तव्य या प्रदेशात आहे. १९४७ मध्ये अखंड हिंदुस्तानची धार्मिक तत्वावर फाळणी होऊन भारत व पाकिस्तान या दोन देशांची निर्मिती झाली. भारतात त्यावेळी जितकी संस्थाने होती त्यातील एक संस्थान काश्मीर होते. त्यावेळी या संस्थानांना भारत किंवा पाकिस्तानात विलीन होण्यासंबंधीची मुभा देण्यात आली होती. पण काश्मीरने भारत आणि पाकिस्तान यापैकी कोणत्याही देशात आपले संस्थान विलीन न करण्याचे ठरविले होते. त्यावेळी काश्मीरमध्ये जवळजवळ ७५% लोक मुस्लीम व २५%लोकसंख्या हिंदू व इतर होती. काश्मीरमधील बहुसंख्य लोकसंख्या मुस्लीम असल्याने काश्मीरने पाकिस्तानात सामिल व्हावे अशी पाकिस्तानच्या राजकारण्यांना वाटत होते. त्यामुळे त्यांनी

काश्मीर पाकिस्तानमध्ये सामिल होण्याची वाट न पाहता काश्मीर वर १९४७ मध्ये घुसखोर पाठवून लष्करी बळाचा वापर करून युद्ध लादले. पाकिस्तानने बळाचा वापर केल्यामुळे त्यावेळी काश्मीरचे राजे हरिसिंग यांनी भारताकडे मदत मागितली. २६ ऑक्टोबर १९४७ रोजी जम्मू काश्मीरच्या महाराजांनी भारतातील काश्मीरच्या विलीनीकरणाला मान्यता दिली. राजे हरिसिंग यांनी काश्मीरच्या विलीनीकरणाला दिलेली मान्यता व मागितलेली लष्करी मदत या विनंतीला मान्यता देऊन भारताने भारतीय सैन्य काश्मीरमध्ये २७ ऑक्टोबर १९४७ ला पाठविले. भारतीय सैन्याने पाकिस्तानी हल्लेखोरांवर हल्ले करून त्यांना नमविले परंतु कार्यवाही पुर्णत्वाची खात्री केली नाही त्या काश्मीरचा काही भाग पाकिस्तानने गिळंकृत केला. १ जानेवारी

१९४८ रोजी काश्मीरवरील कारवाई थांबली. गिळंकृत केलेल्या काश्मीरच्या भागाचे क्षेत्रफळ ७४१४४ चौरस कि.मी. आहे. यामुळे पाकिस्तानला या भागात पाय रोखता आले. पाकिस्तानच्या बेकायदेशीर कारवायांमुळे जानेवारी १९४८ मध्ये भारताने काश्मीरचा प्रश्न संयुक्त राष्ट्रसंघापुढे उपस्थित केला असूनही हा प्रश्न मिटलेला नाही. काश्मीरचे विलीनीकरण मान्य करण्यात आले. परंतु काश्मीरमध्ये सार्वमत घेण्याचे भारताचे पंतप्रधान पंडित नेहरु यांनी आश्वासन दिले. अजूनही काश्मीर बाबत अनेक समस्या निर्माण झालेल्या आहेत. भारतीय कायदा कलम ३७० नुसार जम्मू-काश्मीरला विशेष दर्जा दिला गेला. काश्मीरमध्ये शांतता व सुव्यवस्था याची म्हणुन परंतु या कलमाच्या स्वातंत्र्यांचा वेगळा अर्थ लावून फुटीरवादीशक्ती काश्मीरमध्ये अस्थिरता निर्माण करण्याचा सतत प्रयत्न करित आहे. दहशतवाद, फुटीरता यांचे काश्मीर हे केंद्र बनले. पाकिस्तानने चीनला काश्मीरचा काही प्रदेश देऊन ही समस्या आणखीनच चिघळून ठेवली आहे.

इ.स. १९७१ मध्ये भारत-पाकिस्तान युद्धात भारताने अभिमान वाटावा असा विजय मिळविला. त्यानंतर १९७२ मध्ये सिमला करार करून तत्कालीन पंतप्रधान श्रीमती इंदिरा गांधींनी काश्मीरमध्ये शांतता निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला. पुढे काश्मीरमध्ये फुटीरवाद्यांच्या अनेक संघटना सक्रिय झाल्या. त्यांनी बॉम्बस्फोट, खून, अपहरण, दंगे, दरोडे या माध्यमांतून काश्मीर अशांत कसा राहिल याचाच प्रयत्न केला.

१९९९ च्या कारगिल संघर्षामध्ये भारतीय सैन्याला यश मिळून कारगिल प्रदेश पाकिस्तान घुसखोरांकडून सोडविला. या मोहिमेला 'ऑपरेशन विजय' असे संबोधले गेले. या मोहिमेला पुरक कार्य करण्याची जबाबदारी हवाईदलाकडे सोपविण्यात आली. त्यांच्या या मोहिमेला, कार्यवाहीला 'ऑपरेशन सफेदसागर' असे म्हटले गेले.

भारतीय लष्कराने काश्मीरमध्ये फुटीरवाद्यांना पकडण्यासाठी त्यांचे तळ, नष्ट करण्यासाठी २००२ मध्ये 'ऑपरेशन सर्वविनाश' हि मोहिम राबविली गेली. एवढे असूनही काश्मीर अशांतच आहे. तेथे दहशतवादी कारवाया सुरुच आहेत.

काश्मीरचे भूराजकीय व लष्करी महत्व (Geopolitical and Military importance of Kashmir):

काश्मीरचे भारतामध्ये विलीनीकरण झाल्यानंतर ते भारताचा अविभाज्य भाग बनले. त्यामुळे त्याची सुरक्षा व संरक्षण करणे हे भारताचे प्रमुख कर्तव्य ठरते. पाकिस्तानलाही काश्मीर हवे आहे. कारण काश्मीरचे भूराजकीय व लष्करी महत्व मोठ्या प्रमाणात आहे. काश्मीरच्या उत्तरेस काराकोरम पर्वत, मध्यभागी हिमालय तर दक्षिणेस परिपंजाल पर्वत असून या पर्वतश्रेणी मध्ये सुपीक व सपाट काश्मीर खोरे आहे. काश्मीरच्या वायव्येस पाकिस्तान, अफगाणिस्तान, सोव्हिएत रशियातुन वेगळे झालेले कझाकिस्तान व चीन यांच्या सीमा एकत्र येतात. त्या काश्मीरचा भाग अत्यंत संवेदनशील असून जोडिला, खंजोव, गिलगीट या खिंडी आणि नंदादेवी, नंगा पर्वत हे लष्करीदृष्ट्या महत्वाचे आहेत. काराकोरम व गिलगीट क्षेत्राचे महत्व भारताच्या दृष्टीने अधिक आहे. याच भागात १९४९ च्या जानेवारी मध्ये पाकव्याप्त काश्मीर व भारतीय काश्मीर यांच्या युद्धबंदी रेषा आखली नाही. काश्मीरचे भूराजकीय व लष्करी महत्व असल्याकारणाने शीतयुद्ध काळात अमेरिका, सोव्हिएत रशिया, चीन यांनाही आंतरराष्ट्रीय राजकारणासाठी या परिसरात आपले अस्तित्व असावे असे वाटत होते. त्यामुळे भारताच्या सुरक्षेच्या दृष्टीने काश्मीर प्रश्न अधिक संवेदनशील झाला आहे.

काश्मीर समस्येची कारणे (Causes of Kashmir Problem):

भारताच्या बाजूने काश्मीर समस्येची कारणे :

१. काश्मीरमध्ये आपले राजकीय अस्तित्व कायम रहावे यासाठी १९४७ पासून शेख अब्दुल्ला, गुलाम महंमद बक्षी, आणि जी.एस. सादिक यांनी प्रयत्न केले. मुस्लीम प्रभावक्षेत्र वाढविण्याचा व त्यांचेच वर्चस्व काश्मीरवर असावे असा विचार वळावु लागला आहे. त्यातुनच कट्टरवाद अस्तित्वात येण्यास मदत झाली.
२. काश्मीरचे भौगोलिक, राजकीय व युद्धनैतिक अस्तित्व वेगळे होते ते कायम ठेवण्यासाठी '३७० कलमाची' अंमलबजावणी काश्मीरी नेत्यांनी करून घेतली. त्यावेळी ती गरजही होती. कारण काश्मीरची आर्थिक, सामाजिक व सांस्कृतिक स्तरावर जुळवणी करणे महत्वाचे होते.
३. काश्मीरच्या उंच पर्वतीय भूभागात क्षेत्रास्त्रांचे तळ निर्माण केल्यास तेथुन ३००० कि.मी.च्या परिसरातील भूभाग क्षेत्रास्त्राच्या टप्प्यात आणता येतो.
४. जगातील उंच ठिकाणी असलेला सियाचीन येथील लष्करी तळ हा युद्धनैतिक दृष्ट्या महत्वाचा ठरतो. पाकिस्तानला तो परिसर आपल्याकडे असावा असे वाटते.
५. पाकिस्तान काश्मीर मधील मुसलमानांवर होत असलेल्या अन्यायामुळे ते विकासापासून वंचित आहे. अशी जाणीव सातत्याने करून देत असतो. त्यामुळे काश्मीर मधील जनतेच्या भावना भडकावल्या जातात.
६. लष्करी बळावर काश्मीर हस्तगत करणे शक्य नाही याची जाणीव झाल्यामुळे पाकिस्तान काश्मीर मध्ये योजना बद्ध पध्दतीने फुटीरवादी वृत्ती जोपासण्याचे कार्य करीत आहे. पाकव्याप्त काश्मीरमध्ये व पाकिस्तान मध्ये फुटीरवाद्यांना व दहशतवाद्यांना प्रशिक्षण देणारी केंद्रे निर्माण करून फुटीरवाद निर्माण करीत आहे.

पाकिस्तानच्या बाजूने काश्मीर समस्येची कारणे :

१. काश्मीर समस्या ही पाकिस्तानने त्याच्या निर्मितीपासूनच प्रतिष्ठेची करून घेतली आहे. लियाकत अली खान काश्मीरला 'पाकिस्तानची टोपी' समजत होते. त्यामुळे काश्मीर पाकिस्तानातच असावे असे वाटते.

२. भौगोलिक दृष्ट्या काश्मीरचा भूभाग व पाकिस्तानच उत्तर भाग संलग्न आहे. भारत आणि काश्मीर मध्ये पर्वतरांगा असल्याने भौगोलिक संलग्नता नाही.
३. हिमालयात उगम पावण्याच्या सिंधु, चिनबा, रावी, सतलज आणि झेलम या नद्या भारतातून पाकिस्तानात वाहत येतात. परंतु काश्मीर भारतात असल्यामुळे त्या नद्यांच्या पाण्याचा हिस्सा भारताला देणे क्रमप्राप्त ठरते.
४. काश्मीरच्या डोंगराळ भागात विद्युत निर्मिती करता येऊ शकते. त्यामुळे पाकिस्तानच्या इंधन व पाण्याची समस्या सुटेल व विकासाला हातभार लागेल.
५. पाकिस्तान मध्ये असलेल्या खेळाच्या साहित्याच्या कारखाण्यांना लागणारा कच्चा माल (लाकुड) काश्मीरच्या जंगलात आहे त्यामुळे त्यासंबंधी पाकिस्तानला भारतावर अवलंबून रहावे लागते.
६. काश्मीर हे पर्यटन केंद्र असल्याने तेथील पर्यटन व्यवसायातून परकीय चलनाची प्राप्ती होऊ शकते.

भारताच्या सुरक्षेला असलेली आव्हाने (Challenges to Indian Security) :

१. काश्मीरचा भूभाग १०,००० ते १८,००० मीटर उंचीचा असल्याकारणाने काश्मीरच्या संरक्षणासाठी भारतीय लष्करास एक मोठे आव्हान आहे.
२. काश्मीर मध्ये जाण्यासाठी जम्मू-श्रीनगर हा एकमेव महामार्ग असल्याकारणाने काश्मीर मध्ये जलद दळणवळण व संपर्क करणे अवघड असते.
३. पाकिस्तानी सैन्य व दहशतवाद्यांचे तळ काश्मीरच्या उंच व पर्वतीय भागात असल्याने ते उंचावर असतात. त्यांना तेथून हुसकावून लावणारे भारतीय सैनिक पर्वतीय भागाच्या पायथ्याशी असतात. त्यामुळे भारतीय लष्कराची वेळ, शक्तीची मोठी हानी होते.
४. सियाचीन सारख्या कायम बर्फाच्छादित असलेल्या भू-भागात भारतीय लष्कराचा कायम स्वरूपी तळ आहे. तेथील सैनिकांना पिण्याचे पाणी, राशन, इंधन, तेल, दारुगोळ पुरविणे त्याचा साठा करणे याची समस्या कायम उद्भवते.
५. काश्मीर मध्ये भरकटलेल्या व बेरोजगार तरुणांना रोजगाराच्या संधी उपलब्ध करून देणे.
६. काश्मीर मधील जनतेची पाकिस्तानकडून होणारी दिशाभूल थांबविण्यासाठी प्रसार माध्यमांचा प्रभावी पणे उपयोग करणे.
७. काश्मीर आणि उर्वरित भारत यांच्यातील जनतेच्या दैनंदिन व्यवहारातील शिक्षण, आरोग्य, सामाजिक व्यवहार यांच्यातील फरक दाखवला तर काश्मीर मधील जनतेच्या भारत विषयीच्या दृष्टीकोनातून फरक पडू शकतो.
८. काश्मीरमधील दहशतवादी कारवाया नियंत्रित करण्यासाठी युद्ध सहाय्य, लष्करी मोहिमा कराव्या लागतात.

काश्मीरमध्ये फुटीरवादाची सुरुवात काश्मीरच्या विलीनीकरणापासूनच झाली. काश्मीरला स्वतंत्र व वेगळे ठेवण्याचा प्रयत्न शेख अब्दुल्ला यांनी केला. पुढे '३७० च्या कलमा' ची तीव्रता कमी करून हळुहळू शिथिल करण्याचा प्रयत्न केंद्र सरकारकडून सुरु झाला. त्याचबरोबर शेख अब्दुल्ला यांनी आपले राजकीय अस्तित्व कायम राखण्यासाठी १९५३ मध्ये काश्मीरच्या स्वतंत्र अस्तित्वाच्या नावाखाली कारवाया करण्यास सुरुवात केली. त्यासंदर्भात त्यांना अटकही करण्यात आली. तरी त्यांच्या भारत विरोधी कारवाया सुरु होत्या.

पाकिस्तानने वेळोवेळी संयुक्त राष्ट्र संघटना, अलिप्त राष्ट्रांची परिषद आणि दक्षिण आशियांची देशांच्या (सार्क) परिषदेत काश्मीर प्रश्न उपस्थित करून आंतरराष्ट्रीय पातळीवर आणण्याचा प्रयत्न केला आहे. तसेच काश्मीर मधील फुटीरवाद्यांना काश्मीर मधील मुसलमान धोक्यात आहेत. याची जाणीव देऊन फुटीरवादी कारवाया सतत चालू ठेवण्याचा प्रयत्न केला जातो.

काश्मीरमध्ये फुटीरवाद्यांच्या अनेक संघटना आहे. पाक पुरस्कृत दहशतवादी संघटना फुटीरवादी संघटनांना हाताशी धरून अपहरण, हत्या, बॉम्बस्फोट, बँकावरील दरोडे, लोकांमध्ये भीती निर्माण करून काश्मीर खोऱ्यातील हिंदुंच्या कत्तली व त्यांना विस्थापीत केले आहे. काश्मीर मध्ये शरीयत कायदा लावण्यासाठी धमकी तंत्राचा उपयोग केला. धार्मिक शिक्षणावर भर दिला जात आहे.

सध्या परिस्थिती काश्मीरच्या सीमावर्ती भागात पाक लष्कर व अतिरेकी मोठ्या प्रमाणावर घुसघोरी करून घातपाती कारवायांचे प्रमाण वाढले आहे. त्यात 'लष्कर-ए-तोयबा, जैश-ए-मोहम्मद, हिज्बुल मुजाहिदीन' तसेच अलिकडील जगाला धोकेदायक असणारी 'इसिस' ही जहाल अतिरेकी संघटना हिंसक कारवाया वाढविण्याच्या प्रयत्नात आहेत. अलिकडील पठाणकोडच्या भारतीय वायुसेनाच्या हवाई तळावर अतिरेक्यांनी केलेला हल्ला जैश-ए-मोहम्मद या दहशतवादी संघटनेने केला आहे. याचे पुरावे मिळाले आहेत.

काश्मीर समस्येचे परिणाम (Effects of Kashmir Problem):

फुटीरवाद्यांच्या अतिरेकी व दहशतवादी कारवायांमुळे काश्मीरमध्ये राजकीय, सामाजिक व आर्थिक परिणाम झाले. ते पुढीलप्रमाणे :

१. काश्मीरचा आर्थिक विकास खंडला.

२. बेरोजगारी वाढली.
३. पाकीस्तानी दहशतवाद्यांच्या चिथावणीमुळे धार्मिक तेढ निर्माण झाली. तेथील हिंदु असुरक्षित झाले.
४. लष्करांवर खूप खर्च झाला. दहशतवाद्यांच्या कारवाया रोखतांना भारतीय सैनिकांनी जीवाची बाजी लावली त्यात अनेक सैनिक शहीद झाले. त्यांनी देशासाठी बलिदान केले.
५. धार्मिक शिक्षण यामुळे काश्मिर युवकांना वेगळे वळण मिळाले. कट्टरवाद जोपासला गेला. धर्मांध कृत्यांमध्ये वाढ झाली.
६. काश्मिरमध्ये कायदा व सुव्यवस्था बिघडली. काश्मीर खोऱ्यातून इतरस्त्र स्थलांतराचा ओघ वाढला.
७. काही मुस्लिम युवकांची दिशाभूल करून त्यांना फुटीरवादी कारवायांसाठी प्रोत्साहित केले गेले.
८. अनेक स्त्रिया फुटीरवाद्यांच्या हल्ल्यांमुळे विधवा झाल्या. त्यांच्या रोजीरोटीचा प्रश्न निर्माण झाले. बालके निराधार झाली.
९. अनेक व्यक्ती संपत्तीहीन झाल्या, बेघर झाल्या.
१०. शैक्षणिक व्यवस्था कोलमडली.
११. सामाजिक शांतता धोक्यात आली.
१२. काश्मिरमधील सैनिकांनी गोळीबार केला तर त्यास प्रत्युत्तर म्हणून दहशतवादी मोठे हत्याकांड घडवून आणतात. बऱ्याचदा दहशतवादी पोलिसांवर हल्ले करून त्यांना ठार करतात.
१३. सततची निर्माण होणारी संचारबंदी यामुळे जनजीवन विस्कळीत बनले. अनेक समस्या निर्माण होऊन काश्मीरी लोकांची मनःस्थिती बिघडली. त्यातून फुटीरवादी भावना वाढीस लागली.
१४. पर्यटनातून काश्मीरला फार मोठे चलन प्राप्त होत होते पण दहशतवादी कारवायांमुळे पर्यटकांनी काश्मीरकडे पाठ फिरवली परिणाम काश्मिरला पर्यटनाचा माध्यमातून प्राप्त होणारे चलन कमी झाले. आर्थिक परिस्थितीवर विपरीत परिणाम झाला.
१५. सफरचंदाच्या व शेतीतील इतर उत्पादनांवर परिणाम झाला.
१६. स्थानिक व्यवसायांवर विपरीत परिणाम झाले.

उपाययोजना (Remedies) :

काश्मिर खोऱ्यात शांतता नांदावी, विस्कळीत जनजीवन योग्य मार्गावर यावे यासाठी खालील उपाय योजण्याची गरज आहे.

१. काश्मिरमध्ये आर्थिक विकास घडवून आणण्याच्या दृष्टीकोनातून भारत सरकारने विशेष योजना राबविण्याची गरज आहे. त्यादृष्टीकोनातून सरकारी पातळीवर त्या योजना आखून त्या राबविण्यास सुरुवात झालेली आहे. यामुळे काश्मिर खोऱ्यातील आर्थिक विकासास चालना मिळून बेरोजगारीचे प्रमाण कमी होईल.
२. काश्मीरी व्यक्तींना राष्ट्रीय प्रवाहामध्ये आणण्याचे प्रयत्न सुरु असून त्या दृष्टीकोनातून सामाजिक व राजकीय प्रयत्न सुरु आहेत व त्यांना यशही मिळत आहे.
३. फुटीरवादी शक्तींना नियंत्रणात आणण्यासाठी, दहशतवादी कारवायांना प्रतिबंध घालण्यासाठी विविध लष्करी मोहिमा आयोजित केल्या जात असून त्या मोहिमांना अपेक्षित यश मिळत आहे.
४. वाहतुक व दळणवळणाचा विकास करण्याची गरज काश्मिरमध्ये आहे. त्या दृष्टीकोनातून प्रयत्न सुरु आहेत.
५. स्थानिक जनतेच्या गरजा लक्षात घेवून त्यांची पूर्तता करण्याच्या दृष्टीकोनातून प्रयत्न सुरु आहेत.
६. समाजसेवी संघटनासुद्धा काश्मीरमध्ये विधायक कार्य करित असून देशप्रेम जागृत करण्याचे काम करित आहेत.
७. भारत सरकार राष्ट्रीय एकात्मता टिकविण्यासाठी काश्मिरमध्ये विविध कार्यक्रम आयोजित करित असते.
८. काश्मिरमध्ये कायदा व सुव्यवस्था ठेवण्यासाठी लष्करी दलाकडून विविध ऑपरेशन्स राबविली जातात. त्यात दहशतवाद्यांचा बिमोड करण्यात येतो. उदा. ऑपरेशन सर्व विनाशमध्ये अनेक अतिरेकी मारले गेलेत.
९. फुटीरवाद्यांच्या विरोधात कार्यवाही करण्यासाठी सन २०१२ मध्ये काश्मिरमध्ये असलेल्या लष्कराला विशेष अधिकार प्रदान केले गेले.
१०. पाकिस्तान आंतरराष्ट्रीय दबाव वाढण्याचे भारत सरकारचे प्रयत्न सुरुच आहे. त्या माध्यमातून पाकिस्तानमध्ये लपून बसलेल्या दहशतवाद्यांना भारताच्या हवाली करण्यासाठी भारत सरकारने पाकिस्तानावर आंतरराष्ट्रीय दबाव वाढवला आहे.

स्वातंत्र्यानंतर ऑक्टोबर १९४७ मध्ये पाकिस्तान ने केलेल्या आक्रमणात काश्मीरचा काही भाग हिसकावून तो 'आझाद काश्मीर' या नावाने आपल्या ताब्यात ठेवलेला आहे.

काश्मीर विरळ लोकवस्तीचा आणि हिमालयीन पर्वत रांगांचा भूभाग आहे. काश्मीरचे जम्मू विभागात बहुसंख्य हिंदुधर्मीय आहेत. त्यांची संख्या १,९३,४४८ आहे. काश्मीर खोऱ्यात मुस्लीम धर्मीयांची संख्या मोठी असून ती ३८,४३,४५१ आहे आणि लडाक भागात बौद्धधर्मीयांची संख्या ६९,७०६ आहे. याशिवाय ख्रिश्चन ८४८१, शीख १,३३१६७६ आहे. त्यांच्यातील हिंदु-मुसलमानांमध्ये सुरुवातील

वेगळपणाची भावना नव्हती. परंतु आर्थिक असमतोल, जातीयता आणि राजकीय स्वार्थ यांच्यातून त्या भावना पेटविण्यात आल्या. पुनरुत्थानवादी संघटना कार्यरत होऊन प्रादेशिक फुटीरतेची भावना उफालून आली. हिंदुवर अत्याचार करण्यात आले. सामूहिक हत्या सुरु झाल्या. हिंदुचे अस्तित्व धोक्यात आले. पाकिस्तान प्रणीत दहशतवादी कारवाया सुरु झाल्या. पाकिस्तानने त्यांना आर्थिक मदत दिली. शस्त्रासत्रे व प्रशिक्षण देऊन सक्रिय पाठिंबा देणे सुरु केले तेव्हा पासून काश्मीर मधील अतिरेक्यांचा व सीमापार पाकिस्तानकडून त्यांना मिळणारे पाठबळ असा दुहेरी धोका भारतीय सुरक्षेला निर्माण झाला.

निष्कर्ष (Conclusion)-

भारताने सध्या स्थितीत काश्मीर समस्या कायमची सोडविण्यासाठी पाकव्याप्त काश्मीर व पाकिस्तानच्या लष्करी तळांवर हल्ला करून पाकिस्तानला कायमचा धडा शिकविला पाहिजे. तसा प्रयत्न भारताने पाकिस्तानमध्ये सर्जिकल स्ट्राईक सारखा हल्ला करून सप्टेंबर २०१६ मध्ये प्रयत्न केला तसे सर्जिकल स्ट्राईक पुन्हा-पुन्हा करण्याची गरज आहे व पाकिस्तानचे लष्करी तळे उध्वस्त केली पाहिजेत. त्याशिवाय भारताकडे चीनसारखा देश कुरापती काढणार नाही. म्हणून भारताने एक धाडसी निर्णय घेवुन १९७१ च्या युद्धासारखे पाऊल उचचले पाहिजे तरच काश्मीर समस्या निकालात निघेल.

संदर्भ (References):

१. प्रा. चौधरी अ.पी. चौधरी अर्चना, "भारताची अंतर्गत सुरक्षा", प्रशांत पब्लिकेशन्स, जळगांव- २००८.
२. परांजपे श्रीकांत भालचंद्र, "सामरिक शास्त्र", कॉन्टीनेन्टल प्रकाशन, पुणे- १९९४.
३. प्रा. चौधरी अ.पी., "युध्दविज्ञान (संरक्षण व सामरिकशास्त्र)" डायमंड पब्लिकेशन्स, पुणे- २००८.
४. गोखले शरदचंद्र, "झुंज दहशतवादाशी : काश्मीर एक अभ्यास", चिनार पब्लिकेशन्स, पुणे- २००५.
५. ढाके एस्.पी., पाटील व्ही.जे., "राजकिय भूगोल", प्रशांत पब्लिकेशन्स, जळगांव- २०१५.
६. डॉ.व्ही.वाय. जाधव, "भारताची राष्ट्रीय सुरक्षा", स्नेहवर्धन प्रकाशन, पुणे- २०११.
७. ढाके एस्.व्ही., चौधरी अ.पी., चौधरी अर्चना "भारताची अंतर्गत सुरक्षा", निराली प्रकाशन, २०१४.
८. धर्माधिकारी अ.भ., "चाणाक्य मंडळ- दिपावली विशेषांक", पुणे -२००४.
९. भागवत अ.वि., "राजकिय भूगोल", नरेंद्र प्रकाशन, पुणे- १९९३.
१०. दैनिक सकाळ, "काश्मीरच्या विलीनीकरणाची कथा", २६ ऑक्टोबर २००७.
११. दैनिक सकाळ, व्ही.के.मधोक, "काश्मीर प्रश्नात आता आक्रमक धोरण हाच पर्याय", १३ मार्च २००१.
१२. दैनिक लोकसत्ता.

प्रा. डॉ. संजय प्रभाकर ढाके.

विभागप्रमुख ,संरक्षण व सामरिकशास्त्र विभाग, कै.म.दि. सिसोदे ऊर्फ भाऊसाहेब कला व वाणिज्य महाविद्यालय, नरडाणा ता. शिंदखेडा जि. धुळे.